

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

6. neděle v mezidobí
12. únor 2017
číslo 7.
ročník XII.

Popřej mi sluchu, Bože, rychle mě zachraň! Buď mi ochrannou skálou, opevněnou tvrzí k mé záchraně, vždyť ty jsi má skála a má tvrz, pro své jméno mě povedeš a budeš řídit. (Žl 31,3-4)

1. čtení: Sir 15,16-21 2. čtení: 1 Kor 2,6-10 Ev.: Mt 5,17-37

Žl 119 **Blaze těm, kdo kráčejí v zákoně Hospodinově.**

Co mám z toho, že věřím v Boha? Statečná stará žena vypovídá...

Z mladších let svého působení vzpomínám na jeden pěkný příběh. Udál se v Německu, v Porúří někdy kolem r. 1925. Bylo tam velké shromáždění. Nějaký učenec tam celé dvě hodiny dokazoval, že Bůh neexistuje. Předložil veškerou svou moudrost. Sál byl plný lidí. Nad nimi se vznášel mrak tabákového kouře. Mnozí nešetřili chválou a nadšením. Když řečník po dvou hodinách skončil, vstal předseda shromáždění a řekl: „Teď bude diskuse. Kdo chce něco říci, ať se přihlásí!" Ovšem nikdo neměl odvahu. Každý si myslel: „Takovému učenému muži sotva mohu odporovat."

Jistě tam byli mnozí, kteří s jeho výkladem nesouhlasili, ale kdo by měl odvahu vystoupit na podium, když dobře tisíc přítomných řečníkovi přitakávalo! A přece - vzadu na sebe upozorňovala nějaká stará babička, taková pravá východopruská

babička s černým čepečkem, jakých je v Porúří mnoho. Když se hlásila, předsedající se zeptal: „Babičko, chcete něco povědět?" „Ano, chtěla bych něco říci," odpověděla babička." „Pak ale musíte přijít sem dopředu!" „Ano, ano, vždyť už jdu," řekla babička. Statečná žena!

Babička přišla dopředu na pódium, postavila se za řečnický pult a začala: „Pane řečníku, mluvil jste dvě hodiny o své nevěře. Dovolte mi, abych hovořila pět minut o své víře. Ráda bych vám řekla, co pro mne udělal můj Pán, můj nebeský Otec. Když jsem byla mladá, stalo se mému muži na dole neštěstí. Přinesli mi ho domů mrtvého. Zůstala jsem s třemi malými dětmi sama. Tenkrát bylo sociální zabezpečení velice skrovné. Když jsem stála nad manželovou mrtvolou, byla jsem úplně zoufalá. A přece - Bůh mne začal tak těšit, jak to nikdo z lidí nedovedl. To co mi říkali lidé, byly jen prázdné řeči. Ale On, živý Bůh mne potěšil. Řekla jsem mu: „Pane, teď musíš být otcem mých dětí ty." Často jsem večer nevěděla, kde vezmu peníze, abych příštího dne nasytila děti. Tehdy jsem opět řekla Spasiteli: „Pane, ty přece víš, jak jsem na tom bídně. Pomoz mi!"

A pak se ta stará paní obrátila k řečníkovi a řekla: „On mne nikdy nezklamal a neopustil. Měli jsme mnoho těžkostí, ale nikdy nás nenechal v tísni. Bůh učinil ještě daleko víc: poslal svého Syna, Pána Ježíše Krista. Ten za mne zemřel a vstal z mrtvých a v jeho oběti jsem nalezla očištění od všech mých hříchů. Teď jsem už stará. Brzo umřu. A přece - On mi dal jistou naději věčného života. Až zavřu oči, procitnu v nebi, poněvadž patřím Ježíši. Toto všechno On pro mne učinil. A teď se vás ptám, pane řečníku: Co pro vás udělala vaše nevěra?"

Tu se řečník postavil, poklepal babičce na rameno a řekl: „Ach, takové staré ženě přece nechceme víru brát. Pro staré lidi je víra docela dobrá."

Tu jste měli stařenku vidět! Energicky to odmítla a řekla: „Ne, ne! Tak si na mě nepřijdete! Položila jsem otázku a chci slyšet vaši odpověď! Řekla jsem vám, co pro mne učinil můj Pán. Teď povězte vy, co pro vás učinila vaše nevěra!" Řečník upadl do rozpaků. Ta stařenka byla moudrá žena...

(www.vira.cz)

Pastýřský list o kněžských povoláních

Drazí bratři a sestry,

v minulých dnech proběhl v naší diecézi už 18. ročník Tříkrálové sbírky, do něhož se zapojily tisíce koledníků. Kvůli mrazům to měli koledníci letos mimořádně náročné. Proto tím upřímněji děkuji všem, kteří se do tohoto díla evangelizace a lásky zapojili. Jsem opravdu vděčný za ochotu tolika lidí roznášet mezi lidi vánoční radost z Boha, který se kvůli nám stal člověkem. Mám radost, že svým koledováním vydávají svědectví lásky a svou službou dávají mnoha lidem příležitost podílet se na službě potřebným. Upřímně děkuji také všem dárcům.

Obracím se na Vás ve dnech, kdy se mohou hlásit do kněžského semináře kandidáti, kteří v sobě pocítili povolání ke kněžství a rozhodli se za svým povoláním jít. Každého z Vás prosím o modlitbu za kněžská povolání,

– aby Milostivý Bůh byl ve své štědrosti velkorysý a dar povolání udělil mnoha mladým mužům,

– aby povolaní byli odvážní a ochotní dát se do služby a vydat se na cestu,

– aby rodiny měly dost dětí, z nichž by Bůh mohl některé povolat,

– aby rodiče dětem na cestě kněžství nebránili, ale podporovali je,

– aby farní společenství kněze přijímala, a tak jim pomáhala, aby se na kněžskou službu mladí lidé mohli těšit.

Obracím se na Vás, mladí muži. Nečekejte, že Vás Pán bude o povolání přesvědčovat. On třeba zve jenom tím, že Vám někdy vnukl myšlenku uvažovat o kněžství. Pak záleží na Vaší odvaze rozhodnout se a chtít se vydat na cestu služby Bohu a lidem. Z vlastní zkušenosti Vás mohu ujistit, že těm, kteří povolání přijmou, Bůh připravil mnoho dobrodružství i pokladů, které si ani neumějí představit, i když od nich žádá i různá odříkání. Bůh sám si člověka formuje a pomáhá mu vyrůst. I když je to někdy hodně náročné, nikdy jsem svého rozhodnutí nelitoval. Naši velkorysost Bůh odměňuje mnohonásobně.

Pokud se rozhodnete a máte maturitu, nebo budete letos maturovat, obraťte se na svého kněze, který Vám pomůže při rozhodování a podá potřebné informace ohledně přihlášky. Přihlášky musí být odevzdány do konce března 2017.

Každému z Vás ze srdce žehná a také o modlitbu prosí

+ Jan Graubner

KOUTEK PRO DĚTI

24. Pravidla

Chodíváš někdy s kamarády ven? Co děláte? (...) Na ulici postávala parta kluků. „Ahoj kluci, já už musím jít, mám na pět trénink," loučil se Vašek. „Nechoď ještě," přemlouvali ho kluci. „Zajdeme se mrknout na staveniště. Bez tebe to není ono. A tvůj táta se nedozví, když tam jednou nebudeš." Ale Vašek mávl rukou, popadl kolo a zmizel. Kluci se loudali k veliké ohradě za městem. „Našim je to jedno, kdy přijdu domů," chlubil se Otík. „Ty se máš, já jsem včera dostal, že jsem přišel pozdě k večeři," ozval se Dan. „Kdybych přišel pozdě k večeři, tak už bych ani žádnou nedostal," na to Erik. Jak je to u vás? Můžeš si domů chodit, kdy chceš? (...) V každé rodině platí nějaká pravidla. Dokonce i ten Otík musí něco dodržovat. To už byli kluci u cedule „Zákaz vstupu na staveniště". Otík ji hned obešel a šel klidně dál. „Pojďte," volal na zaražené kluky, „koukneme se na jeřáb zblízka." „Já ti dám jeřáb!" rozletěly se dveře maringotky a rozzlobený stavař se na Otu mračil. „Mazej zpátky, neumíš číst? Chceš, aby na tebe něco spadlo?" „Ale proč je ta cedule tak daleko od staveniště? Odsud na nic nevidíme. My se chceme fakt jenom dívat," popošel blíž Dan. „Stavba není pro malé kluky. Jezdí tu obrovská auta, přemisťujeme náklady ve velkých výškách, jsou tu vykopané hluboké příkopy. Je to tady nebezpečné i pro dospělé, natožpak pro vás." „A co stavíte?" „Obrovský sportovní areál, pak sem kluci určitě přijdete." Kluci vážně přišli. Vašek totiž na nově otevřeném stadionu vyhrál v atletice první cenu. A Otík mu i trochu záviděl. Co myslíš, dokáže někdy v něčem vyhrát, když se mu nechce dodržovat pravidla? (...) Co mu poradíš? (...)

Pán Ježíš vysvětloval učedníkům, že pravidla, která dal lidem Bůh, jsou pro ně velmi důležitá. Říkáme jim Desatero. Nejsou to zákazy jen tak pro nic a za nic. Stejně jako ta cedule u staveniště umožňují, aby vzniklo něco nového, lepšího, něco, co tu předtím nebylo. Vašek poctivě dodržoval čas tréninku. Ne kvůli tatínkovi, ale kvůli tomu, že chtěl patřit mezi nejlepší sportovce. Jaká pravidla platí u vás doma? (...) Kdo chce přijít do nebeského království, nemůže stát na místě a mračit se, že je něco zakázané. Ani si nemůže dělat, co ho napadne. Ale snaží se poslouchat Ježíše v evangeliích, číst si v Písmu, co Bůh říká, a pak se to snaží dělat. Dnes tě například Ježíš vybízí, aby ses co nejrychleji usmířil s tím, s kým ses pohádal. A že si nemáš hledat výmluvy, ale vždycky dodržet, co slíbíš. Dokážeš to? (...)

Aktivita: *Znáš hru Ano – ne? Někdo si myslí věc. Ostatní se ho postupně ptají a on může odpovídat pouze slovem „ano" nebo „ne". Vyhrává ten, kdo první uhodne, oč se jedná. Tázaný vlastně musí říkat jenom pravdu, jinak by všechno pokazil.*

V čem je dobrý zákon Boží, Ježíš rád ti vysvětlí. Svět se jako puzzle složí v tom, kde jsme to popletli.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 12. 2. do 19. 2. 2017

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
6. neděle v mezidobí **12. 2.**	**Hustopeče**	**8:00**	Za živou a † rodinu Hubovu a Hrabinovu, dědáčky Manovy, za dar zdraví a Boží požehnání k životnímu jubileu
	Špičky	**9:30**	Za živé a † farníky
	Bělotín	**11:00**	Za živé a † farníky
Pondělí **13. 2.** *sv. Kateřina Ricciová*	**Černotín**	**14:00**	Requiem za † Hedviku Sojkovou
	Špičky	**16:30**	Na poděkování za Boží požehnání, za dar zdraví pro rodinu Duchoňovu a Vaculovu a dvo
Středa **15. 2.** *sv. Jiřina*	**Černotín**	**16:30**	Za † rodiče Humplíkovy a živou rodinu
			Za živé a † ctitelky Panny Marie Lurdské z Černotína a Hluzova
Čtvrtek **16. 2.** *sv. Juliána*	**Bělotín**	**16:30**	Za Boží požehnání a ochranu PM pro dceru Barborku
Pátek **17. 2.** *sv. Alexius a druhové*	**Hustopeče**	**16:30**	Za Valentina a Marii Kopřivovy, živou a † rodinu
			Na poděkování PB za 80 let života Stanislava Váni, za rodinu Váňovu a dvo
Sobota **18. 2.** *sv. Simeon*	**Špičky**	**16:00**	Za živou a † rodinu Vyhnánkovu
7. neděle v mezidobí **19. 2.** **sbírka** **Haléř sv. Petra**	**Hustopeče**	**8:00**	Za Štěpánku Těšickou, 2 syny, živou a † rodinu a dvo
	Černotín	**9:30**	Za † Antonína Petržílka, rodiče z obou stran a živou rodinu
	Bělotín	**11:00**	Za † Anežku a Josefa Hošťálkovy a jejich sourozence

Ohlášky:

❄ Spolčo mládeže se sejde v pátek 17. 2. v 19 hod. na faře v Hustopečích. Jsou zváni všichni mladí nejen k modlitbě, ale i k společnému setkání.

Tel. na faru: mobil: **733 741 614**

Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.